

SKYGGEFULLT: Bo Hårdell (i forgrunnen) og den uregjerlige skyggen (Troels Holstein Madsen). Bak papirskjermen danser Gertrud Cabot og Ragna Huse.

FOTO: VEGAR VALDE

Den gjenstridige skyggen

teater tegnspråketeater

«Skyggerne» basert på H.C. Andersens «Skyggen»
regi: Lars Werner Thomsen
scenografi: Johan Kølckær
Glad;Teater og Teater Manu
i Fana kulturhus

Kjent fortelling i «annerledes» utgave
H.C. Andersens mørke fortelling om skyggen som tok makten over sin eier og til slutt drepte ham, er et godt emne for nettopp skyggeteater. Og når Norges og Danmarks tegn-

språketeatre slår sine ferske, nyutdannede krefter sammen, blir resultatet absolutt severdig. Og annerledes.

De fire medvirkende, tre dansker og en nordmann, er nettopp ferdige med sin treårige utdanning ved Glad;Teater, og i fellesskap har de improvisert frem denne forestillingen. Den følger strukturen i den kjente fortellingen, men tar hyppige omveier ut i improvisasjoner som ikke alltid er like lett å relatere til grunnhistorien, men som med sin skyggelek er morsom å følge.

Alt er ikke like lett å gjøre forståe-

lig med tegn, skyggebilder eller koreograferte bevegelser; så innledningsvis må publikum forklares at skyggen er menneskets uttrydelige nattside, våre primitive og demoniske persona. Her dreier det seg om en forfatter som ikke får til å skrive det eventyret flere med store rolleforventninger etterlyser. I desperasjon sender han skyggen ut i verden for å finne et eventyr. Men han kommer tilbake som velbeslått menneske, riktig nok uten sjel, og tar gradvis makten over mannen som sendte ham ut.

Med enkle virkemidler – en lampe, en rull papir i et stativ og musikk med dunkende puls – fortelles historien. Om forestillingen i sin karakter er eksperimentell, virker den ikke spesielt avansert i uttrykket. Virkemidlene er velkjente, men de fungerer godt og gir stykket et moderne preg. Med skyggespillet skapes noen fine tablå, dessuten fremstår duellen mellom forfatteren og skyggen hans om eventyrprinsessen som forestillingens komiske høydepunkt.

De fire medvirkende gjør alle en fin figur. Særlig utmerker Troels Hol-

stein Madsen seg som den uregjerlige skyggen. Men også Bo Hårdell (kjent fra scenesuksessen «Jeg var Fritz Moen»), Gertrud Cabot og norske Ragna Huse (som også oversatte tegnspråket) skaper gjenkjennelige og fullt forståelige skikkelser – uten å kunne hjelpe seg med talespråket.

JAN H. LANDRO